

Welkom in deze kerk 100 jaar Antonius van Padua

18 juni 2017

Een goedemorgen allemaal, mijn naam is Rob van Woerkom.

Namens het locatie bestuur van de 100 jarige Antonius van Padua geloofsgemeenschap heet ik u allen van harte welkom. Met name u, burgemeester Bruls, u, bestuursleden van de Heilige Stefanusparochie, en nogmaals aan alle parochianen en al diegenen met wie wij op een bijzondere wijze verbonden zijn.

100 jaar.

100 jaar een teken. Een teken van wat?

Uiteindelijk toch een teken van vertrouwen op, verlangen naar, delen met, bouwen aan, van onder naar boven, van boven naar onder.

Hier, in deze kerk, hebben ouders hun kinderen laten dopen, zijn volwassenen tot de Kerk toegetreden; hebben paren hun huwelijk gesloten en laten inzegenen, wordt de Eucharistie gevierd op zon- en feestdagen, en werd aan overledenen de laatste eer bewezen met een waardige afscheidsviering.”

Vanuit deze kerk, vanuit de woorden van Christus, trachten wij, zoals dat ook vele mensen vòòr ons gedaan hebben, vorm te geven aan ons leven. Op hun beurt, gaven zij en geven wij vorm aan dit gebouw, opdat het mocht worden en zijn, een levend en bezielde gebouw. Een gebouw waar je elke zondag bij elkaar kan komen, om te leren, net als Mozes, hoe je veters lost te knopen, je schoenen uit te doen, je te ontdoen van wat knoopt en sluit. Alleen zo kan zich een wereld voor jou openen, en kan jij open staan voor wat op jouw weg komt.

Daarvoor heb je een gemeenschap nodig, want dat lukt je niet alleen. Een gemeenschap, trouw aan elkaar, niet angstvallig, maar moedig. Een gemeenschap die zich realiseert en aan elkaar duidelijk maakt dat niets voorgoed vastligt, dat de wereld dagelijks vol tekenen is die ons melden dat het onverwachte en hoopvolle steeds weer kan gebeuren en ook gebeurt. Al was het maar dat homoseksuelen eens eindelijk ten volle door de kerk worden ontvangen en ten volle in alles volledig worden geaccepteerd.

Kijk daarom naar deze prachtige glas in loodramen. Zij verkondigen niets anders dan: toekomst die mogelijk wordt waar ze als onmogelijk gedacht werd. Tot leven komen daar waar het bestaan op dood spoor was; dat rijken en armen met elkaar voedsel en geest delen; dat ziende worden zij die blind waren, dat in beweging komen zij die niet meer konden lopen.

Dat zijn gebeurtenissen die we vroeger wonderen noemden, en wellicht zijn het ook wonderen, maar weet wel dat die uiteindelijk alleen maar gerealiseerd worden wanneer mensen met en voor en naast elkaar daaraan werken.

Vanuit dit 100 jarige gebouw, vanuit deze 100 jarige gemeenschap, dit geloof, deze droom aan u allen. Het is nu pinkstertijd maar met een parafrase naar een bekend kerstlied: ‘U zijt welle kome’.